

Atf: Yaman, F. (2023).
Pedofili Bireyler Tarafından
Çocukların Bilinçli ve
Sistemik Cinsel İstismarı:
Helmut Kentler “Deneyi” ve
Odenwald Okulu Örneği.
*İçtimaiyyat Sosyal Bilimler
Dergisi*, 7(1). ss. 323-340.

Sosyal Bilimler Dergisi | Journal of Social Sciences
<https://dergipark.org.tr/tr/pub/ictimaiyat>

Başvuru / Recieved:

14 / 03 / 2023

Kabul / Accepted

22 / 05 / 2023

Pedofili Bireyler Tarafından Çocukların Bilinçli ve Sistemik Cinsel İstismarı: Helmut Kentler “Deneyi” ve Odenwald Okulu Örneği

The Systematic And Deliberate Sexual Abuse Of Children By Peadhopies: The Helmut Kentler “Experiment” And The Example Of Odenwald School

Fikret YAMAN ^a

DOI: [10.33709/ictimaiyat.1265262](https://doi.org/10.33709/ictimaiyat.1265262)

ÖZ	ABSTRACT
<p>Modern dönemde ihmal, istismar, kötü muamele, şiddet gibi nedenlerle koruma altına alınan çocuklar, koruma ve bakım altında kaldıkları süre içerisinde de ihmal ve istismara uğrayabilmektedir. Bununla birlikte, kendilerini korumakla görevli kamu kurumları tarafından çocukların bilinçli ve sistemli olarak istismar edildiği, yüksek yararlarının dikkate alınmadığı uygulamalar da bulunmaktadır. Örneğin, “iyi bir gelecek” ve “İngiliz yatırımı” düşünceleri ile İngiltere’den Kanada ve Avustralya’ya 1970’lere kadar yapılan zorunlu çocuk göçü nedeniyle yüzbinlerce çocuk ailelerinden koparılmıştır. Çocukların pedofili bireyler tarafından bilinçli ve sistemik olarak istismar edilmesi olgusu ise her yönüyle üzerinde durulması gereken bir konudur. Almanya’nın Berlin Eyaletinde, 1960’ların sonundan 2003 yılına kadar, sosyal pedagoji Profesörü Helmut Kentler, Berlin Senatosu ve Berlin Gençlik dairesinin onayı ile koruma altındaki çocukların pedofili “koruyucu baba”ların yanına yerleştirildiği ve bu kişilere finansal destek verildiği ortaya çıkmıştır. Aynı şekilde, 1910 yılında kurulan Odenwald Okulu’ndaki çocuklar, pedofili ve eşcinsel öğretmenleri, idarecileri tarafından yıllar boyunca sistemik cinsel istismara uğramıştır. Literatür, her iki uygulamadaki aktörlerin birbirleriyle bağlantılı olduğunu ortaya çıkarmıştır. Çalışma, yöntem olarak literatüre dayalı bir araştırmadır. Bu kapsamda, Helmut Kentler “Deneyi” ve Odenwald Okulu’nda yaşanan istismarlar, üniversitelerin konuya ilişkin araştırma raporları, literatürdeki ilgili diğer kaynaklar ve basında yer alan bilgiler çerçevesinde ele alınmıştır.</p>	<p>In the modern era, children who are taken under custody for reasons such as neglect, abuse, maltreatment and violence may also be subjected to neglect and abuse during their stay under protection and care. However, there are also practices in which children are consciously and systematically abused by public institutions in charge of protecting them and their best interests are not taken into account. For example, due to the forced child immigration hundreds of thousands of children were separated from their families and sent from the UK to Canada and Australia until the 1970s with the ideas of "a good future" and "British investment". The phenomenon of the conscious and systematic abuse of children by pedhopies is an issue that needs to be emphasized in every aspect. In the German state of Berlin, from the end of the 1960s until 2003, with the approval of the Social Pedagogy Professor Helmut Kentler, the Berlin Senate and the Berlin Youth Office, it was revealed that the children under protection were placed with the pedophile "foster fathers" and financial support was given to these people. Likewise, children at the Odenwald School, founded in 1910, have been subjected to systematic sexual abuse over the years by their pedophile and gay teachers and administrators. The literature has revealed that the actors in both applications are interconnected. Methodologically this is a literature review. In this context, the Helmut Kentler “Experiment” and the sexual abuses experienced in the Odenwald School are discussed within the framework of the research reports of the universities, other relevant sources in the literature and the information in the press.</p>
<p>Anahtar Kelimeler</p> <p>Almanya, Alfred Kinsey, John Money, Kentler “Deneyi”, toplumsal cinsiyet, cinsellik eğitimi, Odenwald Okulu, cinsel istismar</p>	<p>Keywords</p> <p>Germany, Alfred Kinsey, John Money, Kentler “Experiment”, gender, sexual education, Odenwald School, sexual abuse</p>

^a Dr., Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, Email: shufyaman@gmail.com
(Sorumlu Yazar/Corresponding author)

Bu makale Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) Lisans ile lisanslanmıştır.

İçtimaiyat Dergisi, lisanslama politikası ile telif hakkının ve kullanıcı haklarının açık olmasını sağlar. Yazarlar dergide yayınlanan çalışmalarının telif hakkına sahiptirler ve çalışmaları CC BY-NC 4.0 lisans altında yayımlanır. / Journal of İctimaiyat Magazine ensures that copyright and user rights are open with its licensing policy. Author(s) publishing with the journal retain(s) the copyright to their work licensed under the CC BY-NC 4.0.

1. Giriş

Tarih boyunca, korunmaya muhtaç olup ebeveyn bakımından yoksun kalan çocuklara kamu ve sivil toplum kuruluşları tarafından hizmetler sunulmuştur. İhmal, istismar, kötü muamele ve şiddet gibi nedenlerle koruma altına alınan çocuklar, çocuk koruma sistemlerinde de ihmal ve istismara uğrayabilmektedir. Lonne, Parton, Thomson ve Harries'e (2008: 105) göre, Anglofon ülkelerinin (Amerika Birleşik Devletler, Avustralya, Birleşik Krallık, Kanada, Yeni Zelanda) birçoğunda, çocukların ailelerinden koparılması kanıttan ziyade, öne sürülen bazı ideallerle (çocukların refahını geliştirme) motive edilmektedir. Ancak, bu ideallerle hareket edilirken kendi refahları söz konusu olan insanlara danışılmamıştır. Bu durum genellikle, koruma altına alınarak "kurtarılan" birçok çocuğun yerinden edilmesi, travma yaşaması ve daha fazla istismara uğramasıyla sonuçlanmıştır.

İyi niyetli ve kanıta dayalı olmayan uygulamaların tehlikelerini ortaya koyan birçok politikadan özellikle iki tanesi çok çarpıcıdır. Bunlardan ilki, İngiltere'den Kanada ve Avustralya'ya yapılan zorunlu çocuk göçü, ikincisi ise dünyanın çeşitli yerlerinde ailelerinden koparılan yerli halka ait çocuklardır (Fournier ve Crey 1997, akt. Lonne vd., 2008: 105). Bu anlamda, "iyi bir gelecek" ve "İngiliz yatırımı" düşünceleri ile İngiltere'den Kanada ve Avustralya'ya 1970'lere kadar yapılan zorunlu çocuk göçü nedeniyle yüzbinlerce çocuk ailesinden koparılmıştır. Aynı şekilde, 1931 yılında Avustralya Hükümeti'nin isteği üzerine siyah Aborjin çocuklar ailelerinden alınarak, eğitim görme gerekçesiyle beyaz ailelerin yanına hizmetkâr olarak verilmiştir. Bu uygulama ile Aborjinler'in kendi dillerini konuşmaları yasaklanmış, Aborjin olduklarını unutmaya ve kültürel olarak birer 'beyaz' olmaya zorlandıkları kayıtlara geçmiştir (Yaman, 2018: 40 – 41).

Modern dönemde, çocuk haklarının korunması ile ilgili olarak uluslararası düzeyde çok sayıda hukuki düzenleme yapılmasına, bu doğrultuda strateji ve politika belgeleri hazırlanmasına rağmen çocukların bilinçli ve sistemli olarak istismar edildiği örnekler de uygulamada yerini almıştır. Çocukların pedofili ve eşcinsel bireyler tarafından istismar edilmesi örneklerine geçmeden önce, konunun doğru anlaşılması açısından çalışma ile bağlantıları bulunan Alfred Charles Kinsey ve John Money'e kısaca yer verilmesinin faydalı olduğu düşünülmektedir.

Kinsey, günümüze kadar devam eden bütün cinsel eğitim programlarını, doğrudan veya dolaylı olarak en çok etkileyen bilim insanlarından birisidir. Kinsey'in, Indiana Üniversitesi'nde kurduğu Cinsellik Araştırmaları Enstitüsü, dünyanın en önemli cinsellik araştırmaları merkezleri arasında yer almıştır (Doğan ve Küçükgöncü, 2009: 104).

Kinsey'in 1948–1953 yılları arasında kadın ve erkek cinselliği ile ilgili kitapları/raporları en çok satılan yayınlar arasında yer almıştır. Kinsey Enstitüsü'nden bir yöneticinin, Kinsey'in çocukluk dönemi cinsel bulgularının önemli bir kısmının bir çocuk tacizcisine dayandığını açıklaması, eleştirileri beraberinde getirmiş ve Kinsey'in asıl amacının o dönem yasak olan eşcinselliği normalleştirmek olduğu literatüre geçmiştir (Doğan ve Küçükgöncü, 2009: 104; Morantz, 1977).

Kinsey, yetişkinler ve çocuklar arasındaki cinsel ilişkinin tamamen normal olduğunu iddia etmiştir. Kinsey, cinselliği ahlaki ve dini bağlamından uzaklaştıran (Doğan ve Küçükgöncü, 2009: 104; Meyerowitz, 2001), seks ve cinsellik ile ilgili olarak post modern düşüncüyü "kuralın olmadığı, her şeyin serbest olduğu/anything goes" şeklinde değiştiren kişidir.¹

¹ Ayrıntılı bilgi için bkz. <https://www.dijg.de/paedophilie-kindesmissbrauch/editorial-kinsey-money-und-mehr/> ,

Pedofili konusunda Alfred Kinsey'den sonra, Kinsey Enstitüsü'nde görev yapan ve günümüze kadar en etkili seksolog olarak öne çıkan John Money'den bahsedilmesinde fayda görülmektedir. Money, toplumsal cinsiyet kavramını² ilk kullanan kişidir (Hoogland, 2008, akt. Haymana ve Kolburan, 2019; Goldie, 2014, akt. Şahin, 2020:2). Psikolog ve seksolog olarak çalışmalarını sürdüren Money, çocuklar üzerinde deneyler yapmıştır.

Money'e göre erkeklik ve kadınlık, sadece toplumsal olarak inşa edilmektedir. John Money, cinsiyetin toplumsal olarak inşa edildiği yönündeki görüşlerini çocuklar üzerinde uygulamıştır (Gaetano, 2017). Money'in uyguladığı ve literatürde ön plana çıkan deney, John/Joan vakasıdır. Janet ve Ron Reimer çiftinin, ikiz erkek çocuklarından Bruce Reimer, 6 aylıkken hastanedeki sünnet ameliyatı sonrasında kaza sonucu cinsel organını kaybetmiştir. Reimer Çifti, destek almak amacıyla başvurdukları John Money'den, çocuğun kız olarak yetiştirilmesi ve cerrahi operasyon geçirmesi tavsiyesini almıştır. John Money'in cesaretlendirmesi doğrultusunda, Reimer Çifti, Bruce isimli erkek çocuğunu her yönüyle bir kız olarak yetiştirmeye başlamıştır. Bruce, Baltimore'daki Johns Hopkins hastanesinde ameliyat edilmiştir. Bu ameliyatta, Bruce'un erkeklik organları ortadan kaldırılmış ve yerine kadın organları yerleştirilmiştir. Ameliyat sonrası erkek çocuğun adı, kız ismi olan Brenda ile değiştirilmiştir. Brenda'ya, göğüslerinin gelişimi için ergenlik döneminde kadın hormonları verilmiştir. Çocukluk döneminde, biyolojik olarak erkek olduğu bilgisi hiçbir şekilde verilmeyen Bruce, cinsiyet değişikliğinin izlenmesi amacıyla düzenli olarak Money'i ziyaret etmiştir. Bruce, Money'in deneyinde, bilmeden denek olarak yer almıştır. John/Joan vakasının sonuçları, Money tarafından manipüle edilmiş ve binlerce cinsiyet değişikliği ameliyatlarını meşrulaştırmak için kullanılmıştır. Denek olarak kullanıldığı ortaya çıkan Reimer'in, cinsiyet değişikliği sürecinde yaşadığı travma ve kamuoyuna yaptığı açıklamalar (örn. Money ile olan süreçlerin işkence ve istismar boyutunda olması, tıp doktorlarına ve hastanelere yönelik ömür boyu devam edecek olan güvensizlik) dikkatleri toplumsal cinsiyete çekmiş ve bebekler ile çocukların cinsiyet değişikliği ameliyatlarının sorgulanmasına yol açmıştır. Kız olarak büyütülmüş olmasına rağmen bunu hiç benimsemeyen Bruce, ergenlikle birlikte kadın kimliğini reddetmiş ve erkek olarak yaşamaya başlamıştır. İsmi yetişkinlikte David olarak değiştiren Bruce, yirmili yaşlarında iki kez intihara kalkışmıştır. Depresyon ve şizofreni nedeniyle ağır sorunlar yaşayan David'in kardeşi, aşırı doz antidepressan ilaç kullanımı nedeniyle 2002 yılında ölmüştür. Hayatı boyunca ağır depresyonlar yaşayan David ise 38 yaşında intihar etmiştir. Money, Reimer vakasından ötürü kendisine yöneltilen eleştirilerin,

325

<https://www.dijg.de/paedophilie-kindesmissbrauch/alfred-c-kinsey-report/>, Erişim: 21.11.2022

Christl Ruth Vonholdt, Kinsey'in çalışmalarına paralel olarak 1970'lerden itibaren Batı dünyasında eşcinsel ve pedofili hareketlerin başladığını aktarmaktadır. Ayrıntılı bilgi için bkz. <https://www.dijg.de/paedophilie-kindesmissbrauch/editorial-kinsey-money-und-mehr/>, Erişim: 21.11.2022

² Cinsiyetin biyolojiktan öte toplumsal olarak inşa edildiğini iddia eden Money'den itibaren, toplumsal cinsiyet konusunda çok sayıda çalışma yapılmıştır. Toplumsal cinsiyetin, Türkiye açısından ne tür çıktılara yol açtığı, bu çalışmanın sınırlarını aşmakla birlikte akademik anlamda niceliksel açıdan yürütülen çalışmalara yer verilmesinin uygun olacağı değerlendirilmektedir. Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı ulusal tez merkezi veri tabanı üzerinden, "toplumsal cinsiyet" ve "gender" anahtar sözcükleri üzerinden inceleme yapılmıştır. Buna göre, toplumsal cinsiyet kavramının yer aldığı 1212; gender kavramının yer aldığı 2453 (yüksek lisans tezi sayısı 2015, doktora tezi sayısı 333, tıpta uzmanlık 87, sanatta yeterlik 6, diş hekimliği uzmanlık 11 ve tıpta yan dal uzmanlık 1) araştırmanın yapıldığı ortaya çıkmıştır. Toplumsal cinsiyet konusundaki yüksek lisans ve doktora düzeyindeki bilimsel çalışmaların, çok büyük bir çoğunluğu son yirmi yıl içerisinde yapılmıştır. Ayrıntılı bilgi için bkz. Ulusal Tez Merkezi, Erişim: 25.11.2022

feminizm ve eşcinsellik karşıtı önyargılar olduğunu ve bunları reddettiğini ifade etmiştir (Hausman, 2000).³

Money'den sonra, çocuklar üzerinde yaptığı çalışmaları 21.yüzyılda kamuoyuna yansıyan bilim adamlarından biri de Helmut Kentler'dir.⁴ Çalışmanın devamında, Helmut Kentler'in "Deney" adı altındaki uygulamasına ve Odenwald Okulu'ndaki cinsel istismar olgusuna yer verilmiştir.

2. Helmut Kentler Kimdir?

Helmut Kentler (1928–2008); psikoloji, tıp, pedagoji ve felsefe eğitimi sonrası Protestan kurumlarında çalışmıştır. Kentler'in ön plana çıkmasına yol açan çalışmalar ise 1966–1974 yılları arasında, Berlin'deki 8 yıllık pedagoji merkezinin⁵ yöneticiliği sırasında ortaya çıkmıştır.

Kentler, 1967 yılında özgürlükçü seks eğitimi konusundaki çalışmalarını yayımlamıştır. 1975 yılında yayımlanan *Ebeveynler Seks Eğitimi Öğreniyor* isimli kitabı, Kentler'i *gençlik refahı, okul dışı gençlik çalışması ve cinsellik eğitimi* alanlarında popüler bir uzman konumuna getirmiştir. Cinsel eğitim uzmanı olarak öne çıkan Kentler, "özgürlükçü/emancipatory" gençlik çalışmasını ve özgürlükçü cinselliği savunmuştur.

Kentler, 1976 ve 1996 yılları arasında Hannover Üniversitesi'nde sosyal pedagoji profesörü olarak görev yapmıştır. Kentler, Almanya'da eşcinselliğin kabul edilmediği dönemlerde açıkça eşcinsel olduğunu dile getirmiş ve pedofili arkadaş çevresiyle tanınmıştır. Kentler, bekâr ve homoseksüel olup üç erkek çocuğu evlat edinmiş ve bir erkek çocuğa koruyucu "baba" olmuştur (Raedel ve Wahl, 2021: 1-2).

Seksolog Wilhelm Reich ve Alfred C. Kinsey'den etkilenen Kentler, çocukların kendi aralarındaki ve yetişkinlerin çocuklarla rızaya dayalı cinsel ilişkilerin suç olmaktan çıkarılmasını savunmuştur (Raedel ve Wahl, 2021: 2). Günümüzde, neo-özgürlükçü⁶ cinsellik eğitimleri (neo-

326

³ Ayrıntılı bilgi için bkz. <https://hpsrepository.asu.edu/handle/10776/13009>, <https://embryo.asu.edu/pages/david-reimer-and-john-money-gender-reassignment-controversy-johnjoan-case>, Erişim: 21.11.2022

⁴ Kentler'in yanı sıra Rüdiger Lautmann ve Helmut Graupner, kamuoyunda ilk olarak "gey ve lezbiyen hareketi"ne olan bağlılıkları nedeniyle tanınan bilim insanlarıdır. Ayrıntılı bilgi için bkz. <https://www.dijg.de/paedophilie-kindesmissbrauch/editorial-kinsey-money-und-mehr/>, Erişim: 24.11.2022

⁵ Batı Berlin Belediye Başkanı (ileriki yaşantısında Şansölye olan) Willy Brandt, Berlin'de Pedagoji Merkezinin kurulması için bir planlama komitesi kurmuştur. Komite, 1962 yılından itibaren aktif görev yapmış ve üyeleri en üst düzey kişilerden oluşturulmuştur. Bunların arasında, Amerika Birleşik Devletleri'nin Batı Almanya'ya görevlendirdiği ilk büyükelçisi ve aynı zamanda Harvard Üniversite'nin önceki rektörü olan, Batı Berlin'de 1963'ten 1965 yılına kadar eğitim konularında danışmanlık yapan James B. Conant bulunmaktadır. Komitenin diğer üyeleri arasında, 1961 yılından itibaren Göttingen Üniversitesinde profesör olan ünlü eğitimci Heinrich Roth ve Max Planck Enstitüsü İnsani Gelişme Direktörü olan Hellmut Becker de yer almaktadır. Eğitim merkezi, 1965 yılında Senato kararı ile Okullardan ve Eğitimden Sorumlu Sosyal Demokrat Senatörü olan Carl-Heinz Evers'e bağlanmıştır. Senator Carl-Heinz Evers, Helmut Kentler'i kişisel olarak tanıyordu. Kentler, birçok kez Berlin Senatosu için uzman ve danışman olarak görev yapmıştır (1967, 1968 ve 1988). Kentler, pedagoji merkezi direktörü olarak, 1988/1989 yıllarını kapsayan raporu tanıttığında, "deney" olarak adlandırdığı çalışmayı anlatmış ve onaylamıştır (Baader vd., 2020).

⁶ Neo-özgürlükçü kavramı, kavramın savunucuları tarafından yeterli bir şekilde tanımlanmamakla birlikte bebeklikten itibaren cinselliğe yönelik ilginin ortaya çıktığı; çocuklardaki cinsel arzu ve eylemlerin yetişkinler tarafından cesaretlendirilmesinin, cinsel bir varlık olan çocuklar için yararlı olduğu ifade edilmektedir. Cinsel eğitim, farklı cinsel eylemleri ve kimlikleri çocuklara öğretmekte ve cinselliği uygulamayı cesaretlendirmektedir. Cinsellik eğitimi ile biyolojik cinsiyetler sorgulanmaktadır. Çocuklara

emancipatory sex education) büyük ölçüde Kentler'in cinsellik teorilerinden etkilenmiştir (Ahrbeck, Etschenberg ve Felder, 2022).

Helmut Kentler, mahkemelerde uzman olarak pedofili eylemlerle suçlanan ve mahkûm olan sayısız erkeği savunmuştur. Argümanlarıyla kriminal cinsel istismar suçlamalarını geçersiz kılmayı başaran Kentler, pedofiliyi olumlayan duruşunu yıllar boyunca sürdürmüştür (Baader, Oppermann, Schröder ve Schröer, 2020; Ahrbeck, Etschenberg ve Felder, 2022).

Kentler, birçok çocuğun cinsel istismarın en ağır şekillerine maruz kalmasına ve mağdurların hayat boyu sürecek travmalarla yaşamasına neden olmuştur. Kentler, çağdaş seks eğitimlerinde hâlâ kabul edilen, saygı duyulan, öncü bir kişi olarak kabul edilmektedir.

3. Helmut Kentler'in Berlin Gençlik Dairesi Üzerindeki Etkileri

Helmut Kentler'in girişimleriyle, 1960'ların sonundan itibaren Berlin'de kurulan koruyucu aile evleri ve dairelerde "deney" adı altında yürütülen çalışmalar uzun süre medya ve kamuoyunun gündeminde yer almıştır. Bununla birlikte, Kentler'in gençlik daireleri (çocuk ve gençlik refahı) üzerindeki etkileri yeterince işlenmemiştir. Kentler'in çalışmalarının odağa alındığı ilk araştırma, Göttingen Demokrasi Araştırmaları Enstitüsü'nden Nentwig'in (2016) yılındaki "*Pedofili ve Eşcinsel İlişkilerin Berlin Senatosu Aracılığıyla Desteklenmesi, Helmut Kentler'in 'Deney' Örneği ve 'Gey, Lezbiyen ve Pedofili Savunucularının Adresleri'*" isimli çalışmasıdır.

Nentwig'in çalışmasından iki yıl sonra Berlin Senatosunun talebi üzerine 2019 yılında Hildesheim Üniversitesi tarafından Helmut Kentler'in Berlin Çocuk ve Gençlik Koruma Sistemi (Gençlik Dairesi) üzerindeki etkileri araştırılmıştır.⁷

Nentwig'in nihai raporu, Kentler'in biyografisini yeniden yapılandırmış ve dikkatleri Kentler'in "eşcinsel deneyi"ne ve Gençler ve Ailelerden Sorumlu Berlin Senatörlerinin görevlendirmesiyle Kentler'in bilirkişi olarak 1988 yılında tamamladığı "Eşcinsellerin, Bakım ve Eğitim Personeli Olarak Koruyucu Aile Hizmeti Kapsamında, Koruma Altındaki Çocukların Bakımı ve Eğitimi İçin Görevlendirilmesi" isimli raporuna çekmiştir. Bu rapor, günümüzde Berlin Gey Müzesi Kütüphanesi'nde bulunmaktadır. Bu raporun önemli bir kısmı, Kentler'in 1989 yılına ait "ödünç babalar" isimli kitabında yayımlanmıştır (Baader vd., 2020: 6).

Almanya'nın Berlin Eyaletinde, 1960'ların sonundan 2002 yılına kadar, devlet korumasında bulunan korunmaya muhtaç çocukların; bir bilim adamı olan ve yaşadığı dönemde oldukça etkili olan Profesör Helmut Kentler (psikolog, sosyal pedagog ve seksolog), Berlin Senatosunun yardımı ve Berlin Gençlik dairesinin onayı ile pedofili olan koruyucu "baba"ların⁸ yanına yerleştirildiği ortaya çıkmıştır. Kentler'in bu olaylardaki etkisi, 30 yıl boyunca devam etmiştir

---

yönelik cinsellik eğitiminde, yetişkinler arasındaki her türlü cinsel tercihlerin koşulsuz olarak çocuklara anlatılması desteklenmektedir. Ayrıntılı bilgi için bkz. Ahrbeck, Etschenberg ve Felder, 2022

⁷ Helmut Kentler'in Berlin Çocuk ve Gençlik Koruma Sistemindeki faaliyetlerine yönelik bağımsız araştırma raporunun nihai halinin özet kısmı için bkz. <https://hildok.bsz-bw.de/frontdoor/index/index/docId/1109>, Erişim: 25.11.2022

⁸ Kamu kurumları tarafından korunma altına alınan çocuklar; koruyucu aile (evli veya bekâr), evlat edinme (evli veya bekâr) ve kuruluş bakımı hizmetinden faydalandırılmaktadır. Berlin'de, korunmaya muhtaç çocuklar "koruyucu aile" adı altında pedofili kişilerin yanına yerleştirilmiş ve bu kişilere finansal destek sağlanmıştır. Burada "koruyucu aile evi" ile kast edilen husus, çocukların koruyucu aile kapsamında pedofili kişilerin yanına yerleştirilmesidir. Koruyucu ailenin yanı sıra bu olay ile ilgili olarak literatürde pedofili koruyucu baba kavramı kullanılmıştır.

(Apin, 2022: 220; Baader, 2017; Baader, 2019; Baader vd., 2020; Nentwig, 2019; Ahrbeck, Etschenberg ve Felder, 2022).

2013 yılına kadar vakalar araştırılmamış, mağdurlar ortaya çıkmamış ve ne Berlin Senatosu ne de iktidarda olan Sosyal Demokrat Parti konuya ilgi göstermemiştir (Alpin, 2022: 220). Medyanın sorgulayıcı yaklaşımı, Nentwig'in 2016 yılındaki araştırması, bilim insanlarının meseleye ilgisi ve Hildesheim Üniversitesinin araştırma raporu, "deney" adı altında yürütülen sistematik cinsel istismarların ortaya çıkmasını sağlamıştır. Alpin (2022: 221), bilim ve medyanın konuya olan sürekli ilgisi ve araştırması ve Berlin Senatosunun rolünün sürekli sorgulanması sayesinde, ilk bilimsel araştırmanın (Nentwig, 2016) akamete uğramadığını ifade etmektedir.

Koruyucu "babalar", çocuklara yönelik nitelikli cinsel istismar nedeniyle daha önceleri mahkûm edilmiştir. Çocukları pedofili kişilerin yanına yerleştiren aktörler, çocuklar ve yetişkin erkekler arasında cinsel ilişkinin gerçekleşeceği bilgisi ve niyetine sahip olarak bu uygulamayı hayata geçirmiştir (Baader vd., 2020).

Baader vd.'ne (2020) göre, mağdurlar; medya ve akademinin şu ana kadar ki Kentler'in "deneyi" ile ilgili algısının Kentler'in anlatılarına dayandığını, Kentler'in bu anlatılarını 1989 yılındaki *ödünç babalar* (Leihväter/Substitute Fathers) kitabında ortaya koyduğunu, Kentler'in anlatılarının hâlâ geçerli ve yanıltıcı olduğunu öne sürmektedir.

Baader vd.'nin (2020) araştırma neticesinde ulaştıkları ilk bulgulara göre; Helmut Kentler'in süreci başlattığı, süreçlere müdahale ettiği ve süreçleri farklı düzeylerde-hem senato yönetimi düzeyinde (diğerlerinin yanı sıra Berlin gençlik dairesi) hem de ilçe gençlik müdürlüğü düzeyinde-kontrol ettiği ortaya çıkmıştır. Tespit edilen önemli bir başka bulgu da Senato Yönetimi ve eğitim reformu kurumlarındaki fail ağının 1970'lerden itibaren koruyucu aile evlerinin pedofili kişilerin kontrolü altında kurulmasına olanak tanımakla kalmayıp uzun yıllar boyunca bu eylemlere eşlik ettiklerini ve desteklediklerini ortaya koymuştur. Netice itibariyle; Helmut Kentler'in çalışmalarının iddia edildiği üzere "deney" olmadığı gibi 1970'li yıllardaki kışla tipi kuruluş bakım modellerinin reforme edilmesi ile ilgisinin olmadığı, daha ziyade devlet korumasında bulunan çocukların üstün yararı ve refahının tehdit edildiği (Baader vd., 2020; Raedel ve Wahl, 2021) bir uygulama olarak kayıtlara geçmiştir.

Helmut Kentler'in "deney" olarak ifade ettiği ve literatüre/kamuoyuna da bu şekilde yansıyan uygulamanın "deneyin" çok ötesinde olduğunu ortaya çıkaran kişiler, olayın mağdurlarıdır. Baader vd., araştırmaları sonucunda Senato'nun da Batı Berlin'in diğer bölgelerinde gençleri, pedofili kişilere ait koruyucu aile evlerine veya kiralanmış dairelere yerleştirdiği kanaatine ulaşmıştır. Baader vd., bu kanaatlerini; günümüzdeki tanıklarla yaptıkları görüşmelere, mağdur raporlarına ve bu olgu kapsamında benzer vaka çalışmaları yapan diğer araştırmacılarla yaptıkları görüş alışverişine dayandırmaktadır (2020: 7).

Ahrbeck, Etschenberg ve Felder (2022), mağdurların sayısının belli olmadığını, olayın destekçilerinin ya da faydalanıcıların henüz kesin olarak açığa kavuşturulmadığını öne sürmektedir. Baader vd. (2020), Kentler'in çalışmalarının daha büyük bir yapının ve ağın parçası olduğunu, bu ağın gelecekte dikkatle irdelenmesi gerektiğini ifade etmektedir. Konuya ilişkin literatür ve mağdurların ifadeleri, bu uygulamanın bireysel olmadığını ve Batı Berlin'in farklı bölgelerinde de çocukların pedofili kişilerin yanına yerleştirdiğini kanıtlamaktadır (Aviv, 2021).

Günümüze kadar, Kentler'in doğrudan veya dolaylı olarak içinde yer aldığı koruyucu aile evlerinin tam sayısının kaç olduğu bilgisi ne Senato'da ne de başka bir kaynakta tespit

edilememiştir. Bununla birlikte, Eyalet Gençlik Dairesi'nin gözetiminde yaklaşık 1000 koruyucu aile düzenlemesinin yapıldığı ancak bunların tasnif edilmediği belirtilmektedir (Baader vd., 2020: 7).

Pedagoji Merkezi ve Helmut Kentler'in, Berlin'deki diğer eğitim reformu kurumlarıyla yakın bağlantılarının olduğu tespit edilmiştir. Bu kurumların üyeleri, istismarlarıyla tanınan Odenwald okulu⁹ ve Göttingen'deki Pedagoji Semineri bağlamında aktif olarak yer almıştır. Aynı zamanda bu üyeler, birçok kişinin akademiye girme ve orada konum elde etmelerine imkân sağlamıştır. Nentwig ve Brachmann, bu bağlantıları eğitimci Martin Bonhoeffer¹⁰ örneğinde ortaya koymuşlardır. Brachmann aynı zamanda, Helmut Becker'in Odenwald okulu ile ilişkilerini detaylı bir şekilde ortaya koymuştur (Baader vd., 2020).

Özetlemek gerekirse, bir fail “ağının” pedofili tutumları tolere ettiği, güçlendirdiği ve meşru hale getirdiği belirtilmektedir. Bu ağın üyelerinin koruyucu aile evlerindeki, kiralık dairelerdeki ve diğer bakım birimlerindeki pedofili saldırı ve tecavüzleri tolere etmekle kalmayıp aynı zamanda bu eylemleri organize ettiğine ve onayladığına inanılmaktadır (Baader vd., 2020, s.7). Bunun yanında, Senato Yönetimi ve İlçe Gençlik Dairesi Müdürlüklerindeki çok sayıda çalışanın, bu ağın bir parçası olduğu ve bu görevlilerin Senato Yönetimindeki gençlik refahı departmanı ile birlikte vakaların sorumluluğunu yükledikleri ve pedofili kişilerin, kurumsal düzeyde gençlere ulaşmasını sağladıkları ve bunu meşrulaştırdıkları düşünülmektedir (Baader vd., 2020:7). Baader vd. (2020) raporlar çerçevesinde, eğitim reformu “ikonlarının” bu faaliyetleri desteklemesinden dolayı Senato Yönetimindeki diğer kişilerin bu faaliyetlere açıkça karşı çıkmamakla birlikte bu tür koruyucu aile evlerinin kurulmasına tolerans gösterdiklerine vurgu yapmaktadır.

Baader vd., bu olguya yönelik ilginin/kaygının yalnızca Helmut Kentler'in raporladığı koruyucu aile evleri, Senato Yönetiminin Odenwald okulu ile olan bağlantısı ve Gerold Becker¹¹ ile Martin Bonhoeffer arasındaki işbirliği ile sınırlı tutulmamasını, bilakis bu ağın nasıl çalıştığına ortaya çıkarılması gerektiğini vurgulamaktadır. Bunun yanında, Senato'nun ve ilçe gençlik dairelerinin pedofili kişilerin olduğu koruyucu aile evleri ve kiralık daire ağını, 1960'lardan itibaren Batı Almanya ve Almanya'nın genelinde¹² nasıl başlattıkları, oluşturdukları ve bu süreci nasıl yönettiklerinin açığa çıkarılmasına ihtiyaç olduğunu ifade etmektedir (Baader vd., 2020, s.10).

4. Odenwald Okulu

Almanya'da 2010 yılı, pedagoji kurumlarındaki kitlesel cinsel istismarların açığa çıktığı ve domino etkisi yaptığı bir yıl olmuştur. Alman kamuoyu, özellikle Canisius okulundaki skandal ile birlikte (sonrasında Klosterinternats Ettal ve des Bonner Aloysius-Koleji) Katolıklara ait yatılı okullarda çocuklara yönelik çok sayıda cinsel istismar olayının yaşandığını öğrenmiştir (Baader,

⁹ Odenward okulu ile ilgili ayrıntılı bilgi çalışmanın devamında verilmiştir.

¹⁰ Martin Bonhoeffer, 1969 yılından itibaren Berlin Senatosunda Heimreform/yatılı kuruluş bakımların reforme edilmesinden sorumlu ve aynı zamanda Odenwald okulunda rolü olan kişilerden biridir (Baader, 2019: 36).

¹¹ Çocuklara yönelik sistematik cinsel istismarların yaşandığı Odenwald okulu ve okulun öne çıkan müdürlerinden Gerold Becker ile ilgili ayrıntılı çalışmalar için bkz.

<https://www.faz.net/aktuell/politik/thema/gerold-becker>, Erişim: 06.12.2022

¹² Baader vd., yaptıkları araştırma sonucunda, çocukların ve gençlerin pedofili ve eşcinsel kişilerin yanına yerleştirilmesi olayının sadece Berlin'de değil, Almanya'nın genelinde yaşandığını ve dolayısıyla gelecekteki araştırmaların bu aktör ağını iyi irdelemesi gerektiğini öne sürmektedir (2020: 50 – 51):

2015: 317; Brachmann, 2016; Brachmann, 2019; Singer ve Frevert, 2014: 84). Kilisenin yanı sıra korunmaya muhtaç çocuklara yönelik bakım kuruluşlarında ve yatılı okullarda, cinsel istismarların yaşandığı ve bazı vakalarda olayların örtülmesi için önemli çabaların gösterildiği açığa çıkmıştır (Brachmann, 2019:7). Domino etkisi, Canisius Okulu'ndan kısa bir süre sonra, daha önce de çocuklara ve yetişkinlere yönelik cinsel istismarları ile zaman zaman medyada yer alan ve Almanya'daki eğitim reformu hareketi çerçevesinde meşhur olan Odenwald okuluna ulaşmıştır (Brachmann, 2019: 7).

Odenwald (kısa adıyla Ober-Hambach), Paul Geheeb tarafından 1910 yılında o dönemki yaşam reformu, genç ve kadın hareketleri ile yakın ilişkisi olan öncü bir karma yatılı okulu olarak kurulmuştur.¹³ Okul, çocuklara yönelik cinsel istismar konusunda kötü bir şöhrete sahip olmuştur. Odenwald, pedofili eğilimleri olan öğretmenler için ideal bir ortam olmuştur. Okul Müdürü Paul Geheeb'in arkadaşları arasında, Prusya Kültür Bakanı Carl Heinrich Becker¹⁴ de bulunmaktadır. Becker'in oğlu Hellmut Becker, okulun sonraki yıllarında önemli rol oynamıştır. Okuldaki sistematik cinsel istismarların baş failerinden biri olan Gerold Becker, 1969 yılında öğretmen olarak başladığı ve 1972 yılında yöneticisi olduğu (1985 yılına kadar okul müdürü

¹³ Gençlik hareketi, yerleşik davranış biçimlerini (aynı şekilde geleneksel eğitim, okul sistemi ve aileyi) reddeden, tabiata yakın yaşamaktan, alkol ve sigarayı reddeden, doğal yaşamayı seven, cinselliğin özgürce ifade edilmesinden yana olan genç insanlar olarak bilinmektedir. *Wandervogel (özgür kuş)*, gençlik hareketinin en önemli ve etkili gruplarından biri olmuştur. 1900'lerin başında kurulan Wandervogel hareketi, lise öğrencilerinden oluşmuştur. Günümüzde 100'den fazla farklı gençlik grubu, kendilerini geleneksel Alman gençlik hareketinde görmektedir (Reiß, 2016: 671 - 672). Erkek odaklı olan hareket, sonradan kızları da kabul etmekle birlikte çoğunlukla kızları dışlamıştır. Hareketin en önemli ayırt edici unsurları, kızlar ve homoseksüellik sorunu olmuştur. Hareketin sıradışı üyelerinden biri olan Hans Blüher (1888-1955), ilk temsilcilerden biri olmanın yanı sıra hareketin ilk tarihçileri arasında da yer almaktadır. Blüher'in, gençlik hareketi ile ilgili 1912 yılında yayımlanan "*Erotik bir olgu olarak Alman Wandervogel Hareketi Cinselliğin Tersyüz Edilmesine Bir Katkı*" isimli kitabı (Reiß, 2016) tartışmaları beraberinde getirmiştir. Blüher, *Wandervogel'i*, erotik bir olgu ve homoseksüelliği savunan bir hareket olarak açıklamıştır (Damböck, Sandner ve Werner, 2022: 19). Blüher'in kitabından itibaren, gençlik hareketi eşcinsel ilişkilere sahip bir ortam olarak görülmüş ve geçmişinde eşcinsel grupların olması ve eşcinselliğe yatkın olmasından da hareketle pedofili hareketinin, gençlik hareketinden geliştiği aktarılmaktadır (Reiß, 2016: 677). Eşcinsel hareketin öncülerinden olan Wilhelm Jansen, Wandervogel hareketine 1905 yılında katılmış ve kısa sürede lider pozisyonuna gelmiştir. Jansen, kendisine yönelik suçlamalar ve Wandervogel'in kamuoyunda "eşcinsel kulübü" olarak eleştirilmesinden sonra Wandervogel hareketinden ayrılmak zorunda kalmıştır (Reiß, 2016: 676). Blüher'in çalışmaları, okul reformcusu olan Gustaw Wyneken'i etkilemiştir. Wyneken, antik Yunanda eşcinselliğe ilişkin yaklaşımları "Eros" kavramı altında tekrar popüler hale getirmiş ve 1921 yılında modern eğitimin bir parçası olarak eşcinselliği savunmuştur. Wyneken, öğrencilerini cinsel istismar etmekten dolayı yargılanmış ve mahkûm olmuştur (Reiß, 2016: 677). Reiß, gençlik hareketinin belirli dönemlerinde ve bazı gruplarında eşcinsel görüşlerin olduğunu, bununla birlikte bunun gençlik hareketinin genel niteliği olarak anlaşılamayacağını ifade etmektedir (2016:672). Türkçe alanyazında, lebensreform/yaşam reformu, gençlik hareketi, kadın hareketi ve eğitim reformu ile ilgili bilgiler yok denecek kadar azdır. Konuya ilişkin sınırlı bilgiler için bkz.

<https://dergipark.org.tr/en/pub/gefad/issue/6757/90864>,

<https://web.archive.org/web/20110915000341/http://www.alevalatli.com.tr/makale.asp?s=detay&ID=198>, Erişim: 05.12.2022

¹⁴ Carl Heinrich Becker, Alman şarkiyatçısı ve devlet adamıdır. I. Dünya Savaşı'nın çıkmasıyla birlikte, Alman hükümetinin isteğiyle öğretim üyeliğini bırakarak Şark meseleleriyle ilgili siyasî çalışmalar yapmıştır. Almanya'da İslam dini ile ilgili şarkiyat çalışmalarını kuran kişi olarak bilinmektedir (Singer ve Frevert, 2014). 1910 yılında, Alman şarkiyat araştırmaları dergisi olan *Der Islam/İslam'ı* kurmuştur. İlk sayısında editör Becker, "Der Islam als Problem/Sorun Olarak İslam" başlıklı bir yazı yazmıştır. Dergi, İslam dinini sorun olarak gören bir oryantalist yayın organı olarak yayın hayatına başlamış ve öyle devam etmiştir. Ayrıntılı bilgi için bkz. <https://islamansiklopedisi.org.tr/becker-carl-heinrich>, <https://islamansiklopedisi.org.tr/der-islam>, Erişim: 10.12.2022

olarak devam etmiştir) Odenwald Okulunda, Hellmut Becker'in önemli desteğine sahip olmuştur (Singer ve Frevert, 2014: 83). Hellmut Becker, Batı Berlin'in eğitim reformu çalışmalarında yer almış ve Max Planck Eğitim Reformu Enstitüsünün ilk direktörü olarak görev yapmıştır (Bartsch ve Verbeet, 2010).

Hellmut Becker, o dönem Gerold Becker'in Odenwald okulunda neler "yaptığını" bilmekteydi. 1970 yılında, Odenwald Okulu öğrencisi olan 14 yaşındaki vaftiz oğlu, Hellmut Becker'e okuldaki popüler bir öğretmenin kendisine yönelik cinsel istismarını anlatmıştır. Ancak, ne Hellmut Becker ne de Okul Yönetimi tehlikeye yönelik herhangi bir tedbir almamıştır. Birçok kişi gibi Becker de Gerold Becker'in eşcinselliğini bilmesine rağmen bunun üzerinde durmamıştır (Singer ve Frevert, 2014: 83).

Odenwald, 1970'lerde ise Batı Almanya'nın eğitim reformu hareketi için model olmuştur. 1970'ler ve 1980'lerdeki cinsel istismar olayları, ilk olarak 1990'ların sonunda ortaya çıkmış, ancak yasal olarak bir sonuç alınamamıştır. Odenwald'ta yaşanan korkunç olayların bir bütün olarak ortaya çıkması ise 2010 yılından sonra olmuştur. Çoğu erkek olmak üzere 130'dan fazla öğrenci, okul müdürü dâhil Odenwald Okulu'ndaki öğretmenler tarafından cinsel istismara uğramıştır (Baader, 2015: 317; Singer ve Frevert, 2014: 84). Günümüzde, olayın mağduru olan çok sayıda tanık olmakla birlikte 11 mağdur çocuk, maruz kaldıkları ağır istismarlar nedeniyle intihar etmiştir. Odenwald Okulu mağdurlarının haklarını savunmak üzere kurulan *Glasbrechen Derneğinin*¹⁵ verilerine göre 500'den fazla mağdur çocuk bulunmaktadır (Brachmann, 2016: 639 – 640). Brachmann (2019), sistematik cinsel istismar ağının baş faileri olarak Gerhard T., Wolfgang H., Jürgen K., Dietrich W. ve Gerold Becker'e yer vermiştir. Bu isimlerin arasında, en çok dahli olan kişi ise okulda uzun yıllar yöneticilik yapan Gerold Becker'dir (Brachman, 2019; Baader, 2019:32).

Okul idarecileri, cinsel istismar olaylarında öncü rol oynamıştır. Uzun yıllar boyunca sistematik cinsel istismarların ortaya çıkmamasının en önemli nedenleri, Odenward Okulu'nun elit ve reform hareketinin model okulu olmasıdır. Okul, kurumsal koruma; okul müdürleri ise bireysel korumadan istifade etmiştir (Baader, 2015: 317). Odenwald Okulu'ndaki cinsel istismarlar tek bir faktör veya kişi ile açıklanamaz. Brachmann, olayların sistematik olduğunu şu şekilde ifade etmiştir:

"Onların yöntemleri vardı: çünkü her zaman suç ortakları vardı. Her zaman destekçileri (doğrudan ve dolaylı) vardı. Olayın gerçekleşmesini sağlayan koşullar vardı. Fail sistemleri vardı. Olayların hoş görülmesini ve saklanmasını sağlayan yapılar ve ağlar vardı. Suçun ortaya çıkmasını yavaşlatan, engelleyen, bloke eden birçok girişim vardı" (2016, 640).

Odenwald Okulu'ndaki cinsel istismar olgusu, Batı Almanya'nın hikayesi olmasının yanı sıra aynı zamanda, spesifik sosyal ve toplumsal cinsiyet boyutları barındıran elitlerin hikayesidir. Kamu, elit bir okuldaki cinsel istismarları muazzam bir şekilde mercek altına almıştır. Buna karşılık, 1940'lardan 1970'lere kadar devletin sorumluluğunda olan çocuk bakım kuruluşlarında (çocuk evleri, gençlik evleri, çocuk yuvaları, yetiştirme yurtları) meydana gelen cinsel istismarlara yönelik tepkiler ise zayıf kalmıştır (Wensierski 2007, akt. Baader, 2015: 318). Baader, devlete bağlı çocuk bakım kuruluşlarındaki istismarların 2000'li yılların başında ortaya çıktığını; 2008

¹⁵ Glasbrechen Derneği, Odenwald Okulu'nda daha önce eğitim gören öğrenciler tarafından 2010 yılında kurulmuştur. Dernek, Odenwald Okulu'nda istismara uğrayan kişilerin haklarını savunmak amacıyla hareket etmektedir. Ayrıntılı bilgi için bkz. <https://glasbrechen.de/>, Erişim: 06.12.2022

yılında, devlet gözetimindeki çocuk bakım kuruluşlarına yönelik bir yuvarlak masa eğitimi ile sonuçlandığını, devlet gözetimindeki çocuk bakım kuruluşlarında kalan dezavantajlı çocukların, Odenward Okulu'nda kalan elit kesimin çocuklarına oranla hiçbir zaman medya ve kamuoyundan aynı ilgiyi göremediğini ifade etmektedir. Baader, medyanın, çocukların uğradığı istismar, cinsel şiddet, travma ve yaralanmalara olan ilgisinin tamamen çocukların ve yetişkinlerin kimliklerine ve ailelerinin konumlarına bağlı olduğu çıkarımında bulunmaktadır (2015, 318).

2014 yılındaki savcılık soruşturmasında, Odenwald okulundaki Frank G. isimli öğretmene ait çok sayıda çocuk pornografisi materyali bulunmuştur (Brachmann, 2016: 648). Odenwald Okulu'ndaki olaylar, "Seçilmişler/Die Auserwählten/Chosen" ismiyle 2014 yılında sinemaya uyarlanmıştır. Gerek Helmut Kentler'in "deney" adı altında yürüttüğü çalışmalarda gerekse de Odenwald Okulunda, çocukların doğrudan ve/veya dolaylı olarak istismara uğramasına yol açan kişi ve kurumlar günümüze kadar hukuksal bir yaptırımla karşılaşmamıştır. Odenwald Okulu, hukuksal yaptırımlardan öte finansal sorunlar nedeniyle 2015 yılında kapanmıştır.

5. 1960'lar ve 1970'lerde Almanya'da Pedofili Tartışmaları ve Cinsel Liberalleşme

Pedofili konusundaki anlaşmazlıklar, özellikle Avrupa ülkelerinde ortaya çıkmaya devam etmektedir. Almanya'daki pedofili konusundaki anlaşmazlıkların anlaşılabilmesi için tarihsel sürecin göz önünde bulundurulması gerekmektedir. Tartışmaların geçmişi; 1960 ve 1970'lerdeki cinsel devrim, 1968 sonrası Batı Almanya'daki *serbest eğitim (antiauthoritarian education)* ve *çocukların gündüz bakımı (Kinderladen/day care)* hareketlerine dayanmaktadır (Baader, 2015: 316). Çocukların serbest gündüz bakımı (antiautoritären Kinderladenbewegung) hareketinde, Ernest Borneman'ın "çocuk cinselliğinin özgürleştirilmesi" kavramı, merkezi bir rol oynamıştır (Sager 2008; Baader/Sager 2010; Sager 2015, akt. Baader, 2017: 32).

Almanya'da 1960'ların sonu ve 1970'lerin başında, toplumsal yapıda önemli değişimler yaşanmıştır. 1969'a kadar suç olan zina ve eşcinsel ilişkiler Alman Ceza Kanunu'nda yapılan değişikliklerle suç olmaktan çıkarılmıştır (Beachy, 2010). Liberalleşme ile birlikte cinsellik, ahlak ve geleneğe olan bakış açısı önemli değişimlere uğramıştır. Pornografi ile ilgili kanunlar da liberalleştirilmiştir. 1960 ve 1970'lerdeki yasal düzenlemeler, suç hükümlerini/unsurlarını ya ortadan kaldırmış ya da daraltmıştır (Hörnle, 2000: 639 – 641).

1970 ve 1980'lerde, pedofili, belirli entelektüel çevrelerde büyük bir tolerans ile karşılanmıştır. Pedofilin cezalandırılmaması için çağrılar yapılmıştır. 1967 yılında kurulan ve 1970'lerin başında Federal Almanya'da en yaygın dergi olan *eğitim bilimleri (pedagoji) dergisinin* 1973 yılındaki baskısında, "Mağdurun olmadığı suç - Pedofili" başlıklı bir makale yayımlanmıştır (Baader, 2018: 30). Mezkûr makalede, çocuklar ve yetişkinler arasındaki "rıza dayalı" cinsel ilişkilerin tanıtımı yapılmıştır (Stüben, 1979, akt. Apin, 2022: 217). Söz konusu dergide, Max-Planck Enstitüsü Eğitim Araştırmaları Bölümünden birçok yazar yer almıştır. Dergi, eğitim sistemini eleştiren ve aynı zamanda eğitim reformunu savunan yazarların bir araya geldiği bir platform olmuştur (Ostkämper, 2008; Kalb 2010, akt. Baader, 2017: 28). 1973 yılındaki editör kurulunda, kadın olarak sadece Lore Gerhard yer almıştır. Editör grubunun diğer üyeleri arasında, eğitim bilimleri ve çocukluk dönemi araştırmacıları olan Jürgen Zinnecker ve Jürgen Zimmer bulunmuştur. Zimmer, 1965 yılından itibaren Max-Planck Enstitüsü Eğitim Araştırmaları

Bölümünden Hellmuth Becker'in çalışma arkadaşı olmuş ve aynı zamanda 1971 yılından itibaren Münih Gençlik Enstitüsünün Okul Öncesi Eğitim Bölümünde görev yapmıştır. Pedofili konu kitapçıkta, farklı disiplinlerin konuya ilişkin 7 makalesi yer almıştır. Bütün makaleler, erkekler tarafından yazılmıştır. “*Pedofili – bir hastalık mı?*” isimli çalışma, Hollandalı klinik psikolog Frits Bernard tarafından ele alınmış ve “çocuklarla seks” isimli çalışmasına dayandırılmıştır (Baader, 2017: 29). Bernard (1973: 23, akt. Baader, 2017: 29) bu çalışmasında şunu öne sürmüştür: “Pedofilik çocukluk deneyimleri olan deneklerin psikojik ve işlevsel-nevrotik şikâyetleri ve sosyal davranış sıklıkları, ortalama Hollandalı nüfusundan sapma göstermemektedir”.

Bernard'ın araştırması ve sonuçları, kayıtsız şartsız bir şekilde seksolog Eberhard Schorsch tarafından olumlu karşılanmıştır. Schorsch, kız çocuklarına yönelik cinsel istismar olaylarının sıklığı konusunda çalışmış ve bu sonuçları “yetişkinlerle şiddete dayalı olmayan cinsel deneyim ortamlarında bulunan sağlıklı çocukların, olumsuz bir sonuçla karşılaşmayacaklarının” kanıtı olarak yorumlamıştır (1973: 24, akt. Baader, 2017: 29).

Cinsel şiddet konusunda yapılan araştırmalar, bilimin 1970'lerden itibaren pedofilin meşrulaştırılmasına dahil olduğuna işaret etmektedir (Baader, 2019: 31). Seksoloji biliminin yanı sıra 1970 ve 1980'lerde pedofilin meşrulaştırılması konusunda başı çekenler Bernard, Schorsch, Ernest Borneman ve Kentler'dir (Baader, 2017: 31).

Almanya'da pedofili tartışmalarının odağında bulunan gruplar, sol ve liberal kesimlerdir. 2013 yılında, Theodor Heuss Ödülü, Yeşiller Partisi siyasetçisi ve Avrupa Parlamentosu üyesi olan Daniel John-Bendit'e layık görülmüştür. Törende konuşmayı yapacak olan Alman Anayasa Mahkemesi Başkanı, bu görevi reddetmiş ve John Bendit'in 1975 yılında yayımlanan *Büyük Pazar/Der grosse Basar/The grand bazaar* kitabına atıfta bulunmuştur.¹⁶ Bendit, bu otobiyografik çalışmasını, Frankfurt'taki bir çocuk bakım merkezinde özgür/serbest eğitimci (antiauthoritarien) olarak çalışırken yazmıştır. Bendit, kitapta çocuklar ve kendisi arasındaki erotik ilişkilerden bahsetmektedir (Baader, 2015: 318). Bendit'in yanı sıra 1980 ve 1990'larda çocuklar ve yetişkinler arasındaki rızaya dayalı cinsel ilişkiyi savunan ve cinselliğe rıza yaşının yürürlükten kaldırılmasını talep eden Parti kararlarından dolayı Alman Yeşiller Partisi, pedofili sempatanlığı ile suçlanmıştır (Baader, 2015: 318; Raedel ve Wahl, 2021:3).

Almanya'da, 1970 ve 1980'ler, cinselliğe yönelik tabuların kırılması ile çocukluk ve yetişkin cinselliği arasındaki sınırların kaldırılması noktasındaki sorunlu çözülme arasında, gerginlikler yaşanmıştır. Yeni kadın hareketinin başlangıcıyla yakından ilgili olan özgürlükçü gündüz çocuk bakımı hareketi (antiauthoritarian Kinderladen/day care movement), çocuk cinselliğinin özgürleştirilmesi düşüncesine büyük önem vermiştir. Bu düşünce, özellikle Wilhelm Reich'in içinde olduğu bir vizyona dayanmaktadır. Wilhelm Reich, çocuk cinselliğinin özgürleştirilmesinin diğer insanların özgürlüğüne yol açacağını öne sürmüştür. Çocukların bu şekilde özgürleştirilmesinin, onların mutluluğuna katkı sağlayacağı ümit edilmiştir. Batı Almanya'nın özgür eğitim çevresine ait birçok metinde, *çocukluk ve yetişkin cinselliği* arasında bir ayırım yapılmamıştır (Baader, 2015: 318). Çalışmada daha önce ifade edilen toplumsal hareketler, “alternatif hareket” ve 1970'lerin cinsel özgürlük hareketi çerçevesinde, çocuk

¹⁶ Ayrıntılı bilgi için bkz. <https://www.spiegel.de/politik/deutschland/vosskuhle-sagt-festrede-fuer-cohn-bendit-ab-a-888893.html>, Erişim: 04.12.2022

cinselliğine yönelik metinler ve belgelerde, çocukların haklarını güçlendirecek ve cinsel ilişkiye hayır demelerini sağlayacak bir perspektif bulunmamıştır (Baader, 2015: 318).

Çocuklar ve yetişkinler arasındaki cinsel ilişki sınırlarını çiğneyenler, sadece Batı Almanya'nın karşıt kültür ve "alternatif hareketleri" (Reichard ve Siegfried, 2010; Reichard, 2014, akt. Baader, 2015: 320) ile sınırlı kalmamıştır. Bilakis, genel olarak Batı Almanya'daki eğitim ve sosyal bilimleri ile seksoloji bilim çevrelerinde de aynı durum söz konusu olmuştur (Baader, 2015: 320). Rayside'a (2020) göre, Almanya'daki ilk eşcinsel aktivizminin merkezi, Magnus Hirschfeld'in 1897 yılında Berlin'de kurduğu Seksoloji Enstitüsü olup söz konusu enstitü, eşcinselliğin suç olmaktan çıkarılması için uzun süre etkili faaliyetlerde bulunmuştur (akt. Albayrak, 2022: 4).

Helmut Kentler'in seks eğitimine ilişkin düşünceleri, günümüz seks ve neo-özgürlükçü seks eğitimlerinde uygulanmaya devam etmektedir. Bu bakımdan, Kentler'in görüşleri, teorik ve uygulama anlamında önemini kaybetmiş değildir (Ahrbeck, Etschenberg ve Felder, 2022).

Ahrbeck, Etschenberg ve Felder (2022), tıbbi müdahaleye ilişkin kanıtlar ihtilafı olmasına rağmen gençlerdeki biyolojik cinsiyeti sorgulamadaki dramatik artışın ve cinsiyeti değiştirmeye yönelik başvuruların endişe verici olduğunun altını çizmektedir. Biyolojik cinsiyetin ortadan kaldırılmasına yönelik çalışmaların, neo-özgürlükçü cinsellik eğitimi tarafından aktif olarak desteklendiği ve korunduğu öne sürülmektedir. Bunun yanında neo-özgürlükçü cinsellik eğitiminin, çocuk ve gençlerin koruyucu alanlarını yıktığı; onları istismara, psikolojik ve fiziksel zarara daha açık hale getirdiği iddia edilmektedir.

Neo-özgürlükçü cinsellik eğitimi, okul öncesi eğitim kurumları ve okul müfredatlarının cinsellik eğitiminde güçlü etkiler oluşturmuş ve bu durum ebeveynlerin tepkilerine ve tartışmalara yol açmıştır. Neo-özgürlükçü cinsellik eğitimi, paradigma değişimi olarak Uwe Sielert¹⁷ ve Karlheinz Valtl tarafından savunulmuş, Pro Familia e.V Derneği ve Federal Sağlık Eğitimi Merkezi gibi güçlü kurumlar tarafından desteklenmiştir. Bu kurumlar, Almanya'daki cinsellik eğitimi konusunda güçlü etkiye sahiptir. Özellikle Federal Sağlık Eğitimi Merkezi, Dünya Sağlık Örgütü Avrupa Bölgesel Ofisi ile birlikte okul öncesi eğitim kurumları ve okullarda, uygulamaya yönelik standartlar geliştirmiştir (Ahrbeck, Etschenberg ve Felder, 2022).

Cinsellik eğitimini savunanlar, çocuklara yönelik seks eğitiminin çocuk cinsel istismarını önemli ölçüde azalttığını öne sürseler de literatürde bunu teyit edebilecek bir kanıtın bulunmadığı belirtilmektedir (Henningsen, 2016: 124 – 138, akt. Ahrbeck, Etschenberg ve Felder, 2022). Buna karşılık, neo-özgürlükçü seks eğitimlerinin, çocuklar arasında şiddete dayalı olmayan cinsel saldırıları kolaylaştırdığı yönünde bulguların bulunduğu aktarılmaktadır (Etschenberg, 2020: akt. Ahrbeck, Etschenberg ve Felder, 2022).

6. Federal Almanya'nın Çocuk Hakları Ülke Raporlarında Öne Çıkan Hususlar

Almanya, Çocuk Haklarına İlişkin Birleştirilmiş Beşinci ve Altıncı Periyodik Ülke Raporunu 2019 yılında Birleşmiş Milletler (BM) Çocuk Hakları Komitesi'ne (ÇHK) sunmuştur. BM ÇHK, Almanya'nın söz konusu raporuna ilişkin sonuç gözlemlerini 29 Eylül 2022 tarihinde kamuoyu ile paylaşmıştır.

¹⁷ Uwe Sielert'in babası ve Helmut Kentler'in arkadaş olduğu ifade edilmektedir. Sielert, günümüzdeki neo-özgürlükçü seks eğitiminde en büyük role sahiptir. Ayrıntılı bilgi için bkz. Ahrbeck, Etschenberg ve Felder, 2022.

Çalışma ile dolaylı bağlantısı olan ve Almanya'nın çocuk haklarına ilişkin raporlarında yer alan bir konu da LGBTI konusunda yapılan faaliyetlerdir. Federal Alman Hükümeti, BM tarafından kendisine yöneltilen ilave sorulara¹⁸ ilişkin hazırladığı yanıtlarda,¹⁹ 2019 Mayıs Ayından itibaren Federal Hükümet (Almanya Aile, Yaşlı, Kadın ve Genç Bakanlığı) tarafından "Rainbow Portal/Regenbogenportal" yani "Gökkuşluğu Portalı" ismiyle bir web sitesinin LGBTI konularıyla ilgili kapsamlı hizmet verdiğini belirtmektedir. Bu web sitesinde, cinsiyet olarak kadın ve erkeğin yanı sıra başka cinsiyetlerin olduğu, cinsiyetlerin sonradan belirlenebileceği, gençlerin istemeleri halinde ergenlik önleyici ilaçlarla ergenliklerini 18 yaşına kadar erteleyebilecekleri (18 yaşına kadar cinsiyet değişikliği için ebeveynlerin rızası gerektiğinden dolayı), sonrasında istedikleri cinsiyeti seçebilecekleri belirtilmektedir. Gençlerin seçtikleri cinsiyet doğrultusunda; ilaç kullanabilecekleri anlatılmaktadır.²⁰

Ayrıca, Almanya'nın ilave sorulara ilişkin hazırladığı yanıtlarda, Federal Hükümetin, 2021 Yılı Mart Ayında, dış politika ve gelişim işbirliği için LGBTI İçerme Konseptini²¹ kabul ettiği ifade edilmektedir. Mezkûr İçerme Konseptinin hedefi, LGBTI haklarının etkili bir şekilde desteklenmesi ve güçlendirilmesi için mekanizmaların oluşturulması, diğer çalışmaların yanı sıra eğitim sistemindeki yapısal ve yasal engellerin azaltılmasıdır.

Almanya'nın BM ÇHK'ya sunduğu Ek Raporda,²² Almanya'da 25 Mart 2021 tarihinde Farklı Cinsiyet Gelişimlerine Sahip Çocukların Korunması Kanunu'nun (Gesetz zum Schutz von Kindern mit Varianten der Geschlechtsentwicklung) yürürlüğe girdiği belirtilmektedir.²³ Bu düzenlemenin amacının, çocukların kendi cinsiyetlerini belirleme hakkının (gender²⁴ self-determination) korunması olduğu anlatılmaktadır. Çocuklar, 18 yaşına kadar bu kararı kendileri veremediklerinden dolayı Kanun'da çocukların ergenlik ile birlikte kendi cinsiyetlerine karar

335

¹⁸ İlave sorulara ilişkin bilgi için bkz.

https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fD%2fQ%2f5-6&Lang=en, Erişim: 10.11.2022

¹⁹ Yanıtlar için bkz.

https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fD%2fRQ%2f5-6&Lang=en, Erişim: 10.11.2022

²⁰ Regenbogenportal web sitesinin "leichter sprache" bölümünde burada kısaca yer verilen bilgiler sonrası, Alman kamuoyunda ortaya çıkan tepkiler sonrası "leichter sprache" bölümü web sitesinden kaldırılmıştır. Ayrıntılı bilgi için bkz. <https://www.regenbogenportal.de/leichte-sprache/jung-und-trans-geschlechtlich>, <https://www1.wdr.de/nachrichten/pubertaetsblocker-diskussion-100.html>, https://rp-online.de/panorama/deutschland/pubertaetsblocker-nach-kritik-aendert-ministerium-den-infotext_aid-78314175 <https://www.faz.net/aktuell/politik/inland/pubertaetsblocker-debatte-ueber-regenbogenportal-18384730.html> Erişim: 10.03.2022

"Leichter sprache" başlıklı bölüm web sitesinden kaldırılmış olmakla birlikte web sitesi incelendiğinde aynı/benzer içeriklerin olduğu kolaylıkla görülebilmektedir. Söz konusu web sitesi, Almanca, İngilizce, İspanyolca, Arapça ve Türkçe dillerinde hizmet vermektedir. Ayrıntılı bilgi için bkz. <https://www.regenbogenportal.de/>, Erişim: 10.11.2022.

²¹ Almanya'nın dış politika ve gelişim işbirliği LGBTI İçerme Konsepti için bkz. <https://www.auswaertiges-amt.de/blob/2445310/7a532b519e092ed6117535b78209162e/210226-inklusionskonzept-pdf-data.pdf>, Erişim: 01.12.2022

²² Yanıtlar için bkz.

https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fD%2fRQ%2f5-6&Lang=en, Erişim: 01.12.2022

²³ Kanun metni için bkz. <https://dejure.org/BGBI/2021/BGBI. I S. 1082>, Erişim: 01.12.2022

²⁴ Almanya'nın yanıtlarında, biyolojik cinsiyet için kullanılan sex kavramı yerine toplumsal cinsiyetin karşılığı olan gender kavramının kullanıldığına dikkat edilmelidir.

verme haklarının teminat altına alınması için anne ve babalara sadece istisnai durumlarda ve aile mahkemesinin kararıyla izin verilmiştir (Almanya Ek Yanıtlar, 2022: 10).

LGBTİ İçerme Konsepti sonrasında, Almanya’da 2021 yılı Haziran Ayında yürürlüğe giren Çocuk ve Gençleri Güçlendirme Yasası (Gesetz zur Stärkung von Kindern und Jugendlichen) ile birlikte, çocuk ve gençlik refahı ile ilgili temel kanunlardan biri olan Sosyal Kanun Kitabında, kız ve erkek çocuk kelimeleri kaldırılarak genç insan ifadesi getirilmiştir.²⁵

7. Sonuç

Yetişkinler ve çocuklar arasındaki cinsel ilişkinin tamamen normal olduğunu iddia eden, seks ve cinsellik ile ilgili olarak post modern düşüncüyü “kuralın olmadığı, her şeyin serbest olduğu/anything goes” şeklinde değiştiren Alfred C. Kinsey, günümüze kadar cinsellik eğitimleri üzerinde en çok etkili olan bilim insanları arasında yer almıştır. Kinsey Enstitüsünde çalışan John Money ve Helmut Kentler yaptıkları çalışmalarla, öncüleri olan Kinsey’den geri kalmamışlardır.

“Çocuğuma Nasıl Cinsel Eğitim Verebilirim” ve “Anneler ve Babalar Cinsel Eğitimi Öğreniyorlar Anne ve Babalar ‘Ayıp’ diye Düşünmeden Gerekli Bilgileri Öğrenmek ve Vermek Zorundalar” isimli kitapları Türkçeye çevrilen, ancak bunun dışında yaptığı çalışmaları Türkiye’de çok da bilinmeyen Helmut Kentler ile John Money ve Alfred C. Kinsey’in çalışmalarının eleştirel bir yaklaşımla ve detaylı olarak araştırılması gerektiği düşünülmektedir. Avrupa başta olmak üzere birçok ülkenin eğitim sistemindeki cinsellik eğitiminin de mimarlarından olan, çocuklar üzerinde sınır tanımaz deneyler yapan ve bu deneylerdeki sonuçları inandıkları değerler için manipüle eden bilim insanlarının doğru olarak tanınmasına ihtiyaç vardır.

Günümüzde yaşayan tanıklarla yapılan görüşmeler ve incelenen kayıtlar, Federal Almanya’nın başkenti olan Berlin’de, 1970’li yıllardan 2003 yılına kadar bilim adamlarının da aktif olarak yer aldığı, Berlin Senatosu yönetimi ve gençlik dairesinin bilgisi ve onayıyla korunmaya muhtaç çocukların, pedofili bireylerin yanına yerleştirildiği kanıtlarla ortaya çıkmıştır. Çalışmada yer verildiği üzere, “deney” ve “reform” adı altında, çocukların sistematik istismarına yol açan uygulamaların uzun yıllar boyunca devam ettiği ortaya çıkmıştır. Her iki olgu (Helmut Kentler ‘Deneyi’ ve Odenwald Okulu); akademik bağlantıların, unvanların, raporların, yetkinliklerin çocuk istismarının örtülmesi noktasında nasıl ters yüz edildiğini de net bir şekilde ortaya koymuştur.

1970’lerden itibaren çocukların eşcinsel ve pedofili kişilerin yanına yerleştirilmesi uygulaması ne yazık ki tarihte kalan bir olgudan ibaret değildir. Günümüzde, birçok ülkede eşcinsel evlilikler ve eşcinsel kişilerin evlat edinmesi hukuken teminat altına alınmıştır.

1970’lerden itibaren yaklaşık 50 yıl içerisinde, Almanya’nın toplumsal olarak çok önemli değişimlerden geçtiği gözden kaçırılmamalıdır. Bundan 50 yıl önce Almanya’da reddedilen, toplumsal olarak kabul edilmeyen, dışlanan ve hatta yasaklanan eylemlerin aradan fazla bir süre geçmeden Almanya tarafından benimsendiğini, ulusal ve küresel düzeyde yaygınlaşması için çalışma yapıldığını söylemekte fayda bulunmaktadır.

İnsan fitratına, biyolojik yapısına uygun olmayan, insan hakları ile bağdaşmayan uygulamaların; “çocuk hakları”, “insan hakları”, “ayrımcılık yapmama” gibi kavramların kullanılması yoluyla

²⁵ Kanun metni için bkz. <https://dejure.org/BGBl/2021/BGBl. I S. 1444>, Erişim: 01.12.2022

normalleştirilmek istendiğine ve küresel anlamda insanlığa dayatıldığına (Albayrak, 2022) tanık olunmaktadır. Bu konudaki en güncel örneklerden biri Katar'da düzenlenen 2022 FIFA Dünya Kupası'dır. Katar Devleti, alkol, evlilik dışı ilişki, eşcinsel ilişki, eşcinselliği simgeleyen herhangi bir işaret ve kıyafetin kullanılması gibi İslami değerlerle bağdaşmayan söylem ve eylemlere, halka açık yerlerde izin verilmeyeceğini deklare ettikten sonra özellikle Batı ülkeleri tarafından insan haklarını ihlal etmekle suçlanmıştır.²⁶

Bilim adamları aracılığıyla teorik alt yapısı yapılandırılan toplumsal cinsiyet kavramı ile birlikte, cinsiyetin biyolojik olmaktan öte toplumsal olarak inşa edildiği düşüncesinin herkes tarafından kabul edilmesi istenmektedir. Cinsiyetin biyolojik olmadığı, toplumsal olarak inşa edildiği iddiası ile başlayan çalışmalar, ne erkek ne kadın, hem erkek hem kadın şeklinde devam etmektedir. Toplumsal cinsiyetten, eşcinselliğe uzanan süreçte en önemli dönüm noktası, cinsiyetin biyolojik olmayıp toplumsal olarak inşa edildiğine yönelik söylem olmuştur (Rahman, 2020, akt. Albayrak, 2022: 2).

Türkiye'de akademik anlamda, toplumsal cinsiyet konusunda binlerce çalışma yapılmasına rağmen toplumsal cinsiyetin ve cinsellik konusunda sınır tanımayan bilim adamlarının insan hakları ile bağdaşmayan uygulamalarının, akademide yeterince ele alınmaması düşündürücüdür. Toplumsal cinsiyet, cinsellik eğitimi gibi kavramlar altında Batı dünyasından başlayarak bütün dünyaya dayatılmak istenen düşüncelerin ve eylemlerin tarihsel arka planının ve süreç içerisinde nasıl şekillendiğinin kapsamlı olarak ortaya konulmasına ihtiyaç vardır.

Almanya'daki eğitim reformu, genç ve kadın hareketi, çocuk bakım kuruluşlarının reforme edilmesi konusundaki Türkçe alanyazın oldukça sınırlıdır. Çalışmamızda, ele alınan konu ve yer verilen yazarlar detaylı olarak incelendiğinde bunun bireysel bir eylem olmadığı, bilakis uzun yıllar boyunca devam eden bir ekolün parçaları olduğu ifade edilebilir. Almanya'daki eğitim reformu, genç ve kadın hareketi, cinsellik eğitimi, cinsellik devrimi gibi çalışmaların ve çalışmamızda yer verilen bilim insanları dâhil olmak üzere bu konularla ilgisi olan aktörlerin detaylı bir şekilde incelenmesine ihtiyaç vardır. Bu çalışmaların ve bu konularla ilgili bilim insanlarının dâhil olduğu süreçlerin detaylı bir şekilde incelenmesi, bir ekolün uzun yıllar boyunca devam eden etkisinin daha iyi anlaşılmasına katkı sağlayacaktır. Bu metnin ana amacı, cinsellik ve çocuk hakları konusunda daha eleştirel ve bilinçli bir bakış açısı geliştirmek ve bu konuların daha geniş sosyal ve tarihsel bağlamda anlaşılmasına yardımcı olmaktır.

²⁶ Ayrıntılı bilgi için bkz. <https://www.aa.com.tr/tr/analiz/katar-dunya-kupasi-ve-batinin-secilmis-duyarliliklari/2755979>, Erişim: 09.12.2022

Kaynakça

- Ahrbeck, B., Etschenberg, K., & Felder, M. (2022). Neo-Emancipatory Sex Education in Germany: Sexual Abuse and Gender Confusion. *Dignity: A Journal of Analysis of Exploitation and Violence*, 7(1), 2. <https://doi.org/10.23860/dignity.2022.07.01.02>
- Albayrak, H. Ş. (2022). The Development, Institutionalization and Transformation of The LGBT Movement into a Western Civilization Project. *İnsan ve Toplum-The Journal Of Humanity & Society*.
- Almanya Ek Sorular (2022). Almanya'nın Çocuk Haklarına İlişkin Birleştirilmiş Beşinci ve Altıncı Ülke Raporuna Yönelik Soruları. 01.12.2022 tarihinde https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fDEU%2fQ%2f5-6&Lang=en adresinden erişildi.
- Almanya Ek Yanıtlar (2022). Almanya'nın Çocuk Haklarına İlişkin Birleştirilmiş Beşinci ve Altıncı Ülke Raporuna Yönelik Yanıtları. 01.12.2022 tarihinde https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fDEU%2fRQ%2f5-6&Lang=en adresinden erişildi.
- Almanya Sonuç Gözlemleri Raporu (2022). Almanya'nın Çocuk Haklarına İlişkin Birleştirilmiş Beşinci ve Altıncı Ülke Raporuna Yönelik Sonuç Gözlemleri. 04.11.2022 tarihinde https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fDEU%2fCO%2f5-6&Lang=en adresinden erişildi.
- Apin, N. (2022). Reporting on child sexual abuse: Personal insights into the workings, challenges, and opportunities in journalism. *Child Sexual Abuse and the Media*, 215-228.
- Aviv, R. (2021). 29.11.2022 tarihinde <https://www.newyorker.com/magazine/2021/07/26/the-german-experiment-that-placed-foster-children-with-pedophiles> adresinden erişildi.
- Baader, M. S., & Levis, N. (2015). Pedo-sexuality: An especially German history. *WSQ: Women's Studies Quarterly*, 43(1), 315-322.
- Baader, M. S. (2017). Zwischen Enttabuisierung und Entgrenzung. Der Diskurs um Pädosexualität und die Erziehungs-, Sexual- und Sozialwissenschaften der 1970er bis 1990er Jahre. *Erziehungswissenschaft*, 28(1), 11-12.
- Baader, M. S. (2018). Tabubruch und Entgrenzung. Pädosexualität und Wissenschaft in den 1960er bis 1990er Jahren. In *Sexuelle Gewalt in Kindheit und Jugend. Theoretische, empirische und konzeptionelle Erkenntnisse und Herausforderungen erziehungswissenschaftlicher Forschung* (pp. 28-39).
- Baader, M. S., Oppermann, C., Schröder, J., & Schröder, W. (2020). Independent Investigation into Helmut Kentler's Activities in the Berlin Child and Youth Welfare Services. Summary of the Final Report. 01.12.2022 tarihinde <https://hildok.bsz-bw.de/frontdoor/index/index/docId/1109> ve <https://hildok.bsz-bw.de/frontdoor/index/index/searchtype/latest/docId/1092/start/0/rows/10> adresinden erişildi.
- Baader, M. S. (2021). Involviertheit und Verantwortung, Legitimation durch Wissenschaft, Aufarbeitung als Herausforderung. Sexualisierte Gewalt und erziehungswissenschaftliche Disziplin. *Erziehungswissenschaft*, 32(63), 29-40. 12.12.2022 tarihinde <https://elibrary.utb.de/doi/pdf/10.3224/ew.2019.30.issue-2> adresinden erişilmiştir.
- Bartsch, M. & Verbeet, M. (2010). "The Roots of Abuse: Decades of Molestation Haunt Odenwaldschule. 03.12.2022 tarihinde <https://www.spiegel.de/international/germany/the-roots-of-abuse-decades-of-molestation-haunt-odenwaldschule-a-707658.html> adresinden erişildi.
- Beachy, R. (2010). The German invention of homosexuality. *The Journal of Modern History*, 82(4), 801-838.
- Brachmann, J. (2016). Tatort Odenwaldschule. Ein Werkstattbericht über die Schwierigkeiten der Aufarbeitung von Vorkommnissen pädokrimineller Gewalt in Institutionen. *Zeitschrift für Pädagogik*, 62(5), 638-655.
- Brachmann, J. (2019). *Tatort Odenwaldschule: das Tätersystem und die diskursive Praxis der Aufarbeitung von Vorkommnissen sexualisierter Gewalt*. Julius Klinkhardt.
- Damböck, C. (2022). *Logischer Empirismus, Lebensreform und Die Deutsche Jugendbewegung: Logical Empiricism, Life Reform, and the German Youth Movement* (Vol. 32). Springer Nature.
- Doğan, S., & Küçükgöncü, S. (2009). Geçmişten Günümüze Cinsellik Arastırmaları/Sexuality Research: From Past to Present. *Noro-Psikiyatri Arsivi*, 46(3), 102.
- Durutürk, B. (2020). Toplumsal Cinsiyet Rollerinin "Şifreleme-Deşifreleme" Kuramı Üzerinden Değerlendirilmesi: Küreyerelleşme Ekseninde Ramazan Ayında Yayınlanan Coca-Cola Reklamı. *Turkish Journal of Social Research/Türkiye Sosyal Arastırmalar Dergisi*, 24(1).

- Gaetano, P. (2017). David Reimer and John money gender reassignment controversy: The John/Joan case. *Embryo Project Encyclopedia*, 11-15.
- Haymana, P. & Kolburan, Ş. G. (2019). Kadınların İyilik Halinin Algılanan Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkisi. *Aydın İnsan ve Toplum Dergisi*, 5(1), 29-53.
- Hausman, B. L. (2000). Do boys have to be boys? Gender, narrativity, and the John/Joan case. *NWSA Journal: a Publication of the National Women's Studies Association*, 12(3), 114-138.
- Hörnle, T. (2000). Penal Law and Sexuality: Recent Reforms in German Criminal Law. *Buffalo Criminal Law Review*, 3(2), 639-685.
- Lonne, B., Parton, N., Thomson, J., & Harries, M. (2008). *Reforming child protection*. Routledge.
- Meyerowitz, J. (2001). Sex research at the borders of gender: Transvestites, transsexuals, and Alfred C. Kinsey. *Bulletin of the History of Medicine*, 72-90.
- Morantz, R. M. (1977). The scientist as sex crusader: Alfred C. Kinsey and American culture. *American Quarterly*, 29(5), 563-589.
- Nentwig, T. (2016). Die Unterstützung pädosexueller bzw. päderastischer Interessen durch die Berliner Senatsverwaltung. Am Beispiel eines „Experiments“ von Helmut Kentler und der „Adressenliste zur schwulen, lesbischen & pädophilen Emanzipation.
- Nentwig, T. (2019). Helmut Kentler und die Universität Hannover. vom Präsidium der Gottfried Wilhelm Leibniz Universität Hannover. Petersberg. 01.12.2022 tarihinde https://www.uni-hannover.de/fileadmin/luh/content/webredaktion/universitaet/geschichte/helmut_kentler_und_die_universitaet_hannover.pdf adresinden erişildi.
- Raedel, C. & Wahl, T. (2021). *Helmut Kentlers Experimente*. 11 Kasım 2022 tarihinde <https://www.ethikinstitut.de/helmut-kentlers-experimente/> adresinden erişilmiştir.
- Reiß, S. (2016). Päderastie in der deutschen Jugendbewegung. Eine kulturwissenschaftliche Annäherung. *Zeitschrift für Pädagogik*, 62(5), 670-683.
- Singer, K., & Frevert, U. (2014). 100 Jahre Hellmut Becker (1913-2013)-Dokumentation der Ausstellung zu Leben und Werk im Max-Planck-Institut für Bildungsforschung [Online-Publikation].
- Şahin, M. (2020). Dünyada toplumsal cinsiyet karşıtı (anti-gender) hareketler. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 22(3), 654-670.
- Yaman, F. (2018). *Almanya'da Çocukları Koruma Altına Alınan Göçmen Ailelere Yönelik Koruma Hizmetlerinin İncelenmesi*. Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Children who are taken under state protection due to neglect, abuse, ill-treatment and violence can also be neglected and abused in child protection systems. In the modern era, although many legal regulations have been made at the international level regarding the protection of children's rights, and strategies and policy documents have been prepared in this direction, examples where children have been deliberately and systematically abused have also taken place in practice.

In the German State of Berlin, it has been revealed that from the late 1960s until 2002, children in need of protection was placed with the foster "fathers" who were pedophiles with the help of Professor Helmut Kentler (psychologist, social pedagogue and sexologist), a scientist and very influential in his lifetime, the Berlin Senate and the Berlin Youth Office (Apin, 2022: 220; Baader, 2017; Baader, 2021; Baader et al., 2020; Nentwig, 2019; Ahrbeck, Etschenberg and Felder, 2022). Foster "fathers" have previously been convicted for sexual abuse of children (Baader et al., 2020).

Ahrbeck, Etschenberg, and Felder (2022) argue that the number of victims is unclear, and the supporters or beneficiaries of the event have not yet been definitively clarified. Baader et al. (2020) states that the works of Kentler are part of a larger structure and network, and this network should be carefully examined in the future.

The actors (the Pedagogical Center and Helmut Kentler) in this case, were found to have close links with other educational reform institutions in Berlin. Members of these institutions were actively involved in the context of the notoriously abusive Odenwald school and the Pedagogical Seminar in Göttingen.

Odenwald (short for Ober-Hambach) was founded by Paul Geheeb in 1910 as a pioneering co-ed boarding school with close ties to the life reform, youth and women's movements of the time. The school became notorious for child sexual abuse. Odenwald was an ideal environment for teachers with pedophilic tendencies. The cases of sexual abuse in the 1970s and 1980s first came to light in the late 1990s, but with no legal consequences. It was not until 2010 that the horrific events at Odenwald came to light as a whole. More than 130 students, mostly boys, were sexually abused by teachers at Odenwald School, including the headmaster (Baader, 2015: 317; Singer and Frevert, 2014: 84). Today, there are many witnesses and 11 victims have committed suicide as a result of the severe abuse they suffered. According to the Glasbrechen Association, which was established to defend the rights of the victims of the Odenwald School, there are more than 500 child victims (Brachmann, 2016: 639 - 640).

Pedophilia Debates and Sexual Liberalization in Germany in the 1960s and 1970s

In order to understand the pedophilia controversy in Germany, the historical background needs to be taken into account. The controversy dates back to the sexual revolution in the 1960s and 1970s, the antiauthoritarian education and child day care movements in West Germany after 1968 (Baader, 2015: 316).

In the late 1960s and early 1970s, Germany experienced significant changes in its social structure. Adultery and homosexual relations, which had been criminalized until 1969, were decriminalized with amendments to the German Criminal Code (Beachy, 2010). With liberalization, the view of sexuality, morality and tradition underwent significant changes (Hörnle, 2000: 639 - 641).

In the 1970s and 1980s, pedophilia was met with great tolerance in certain intellectual circles. Calls were made not to punish pedophilia. An article titled "Crime without a victim - Pedophilia" was published in the 1973 edition of the journal of educational sciences (pedagogy), which was founded in 1967 and was the most widespread journal in Germany in the early 1970s (Baader, 2018: 30). In the aforementioned article, "consensual" sexual relations between children and adults were introduced (Stüben, 1979, cited in Apin, 2022: 217).

Conclusion

In Berlin, the capital of the Federal Republic of Germany, evidence has shown that from the 1970s until 2003, children in need of protection were placed with pedophiles foster fathers with the knowledge and approval of the Berlin Senate administration and the youth welfare office, in which scientists were actively involved. Both cases (Helmut Kentler 'Experiment' and Odenwald School) also clearly revealed how academic connections, titles, reports and competencies are reversed at the point of covering up child abuse (Baader et al., 2020).

The practice of placing children with homosexuals and pedophiles since the 1970s is unfortunately not just a phenomenon of history. Today, same-sex marriage and same-sex adoption are legally guaranteed in many countries. It should not be overlooked that in the 50 years since the 1970s, Germany has undergone significant social changes. It is worth noting that actions that were rejected, socially unaccepted, excluded and even banned in Germany 50 years ago have been embraced by Germany and efforts have been made to popularize them on a national and global level.

With the concept of gender, the theoretical infrastructure of which is structured through scientists, it is desired that everyone accepts the idea that gender is socially constructed rather than biological. The studies that started with the claim that gender is not biological, but socially constructed, continue as neither male nor female, both male and female. The most important turning point in the process from gender to homosexuality has been the discourse that gender is not biological but socially constructed (Rahman, 2020, cited in Albayrak, 2022: 2).

Although there are thousands of academic studies on gender in Turkey, it is thought-provoking that the practices of scientists who know no boundaries on gender and sexuality, which are incompatible with human rights, are not sufficiently addressed in academia. There is a need to comprehensively reveal the historical background of the ideas and actions that are intended to be imposed on the whole world starting from the Western world under the concepts of gender and sexuality education and how they are shaped in the process.